

Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

Appellationem ab interlocutoria in plurib. distare ab appellatione à
diffinitiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63002)

ut ab eodem Aegidio docemur, decis. 567. Nicolaus Antonius Grauatius.

d
19

Secus autem.) Clarum est, quod * si rescripti forma iudex delegatus excedat, gesta per eum nullum pondus habent. cap. cum dilecta. ubi Docto. de rescrip. conferunt scripta per Rotam decis. 648. dic. quod si in antiq. Guid. Pa. decis. 70. Afflict. decis. 355. & Dec. consil. 681. col. si. limit. tamen hoc, ut per Felin. in d. cap. cum dilecta. & cap. cum lim de offic. deleg. nisi litigatores in his, quae eorum fauor concernunt, non contradicerent. Nam tunc mandati forma transgredi posse, Felin. comprobatur, cautum erit igitur distingere, atque protestari. Quem * quidem delegatum in iure procedentem, siue delinquentem, iudex ordinarius in suo territorio punire iure poterit, etiam si principis esset delegatus ut Aufre. autumat, in accusationibus ad decis. Thol. 421. & Boer. decis. 9. num. 5. Sed huic opinioni obesse videtur, quod à Bar. Baldoque proditum est in l. ult. ff. de rer. diuis. quod diuisa iurisdictionis administratione, unus alterum delinquentem punire nequaquam potest, & est communis opinio teste Felin. in cap. prudentiam, num. 4. de offi. deleg. quod quid dixerit aliter sentiens Rota decis. 153. nunquid si dicitur no. Confert & Cald. dictum in cap. 1. de rap. ubi Archiepiscopus delinquens in episcopi diocesi non efficitur episcopi subditus. ut ab eo poena affici valeat. Nicolaus Antonius Grauatius.

20

Com. opi.

quētem punire nequaquam potest, & est communis opinio teste Felin. in cap. prudentiam, num. 4. de offi. deleg. quod quid dixerit aliter sentiens Rota decis. 153. nunquid si dicitur no. Confert & Cald. dictum in cap. 1. de rap. ubi Archiepiscopus delinquens in episcopi diocesi non efficitur episcopi subditus. ut ab eo poena affici valeat. Nicolaus Antonius Grauatius.

Appellationem ab interlocutoria in pluribus distare ab appellatione à diffinitiva.

C A P. X.

S U M M A R I U M.

1 Appellatio generalis à quibuscunque grauaminibus non valet.

2 Clar.

- 2 Clausula generalis & relatiua ad omnia grauamina ex actu causse colligibilia, non est à legere cepta.
- 3 Appellationis in libello ab interlocutoria, causa grauaminum exprimenda sunt, alias nulla esset appellatio. fallit tamen, & nu. 9.
- 4 Iudex suam interlocutoriam reuocare potest, amplius, vt nu. 10.
- 5 Appellatur ab interlocutoria iure Pontificio, secus verò Cæsareo. fallit tamen.
- 6 Appellatio ab interlocutoria in quibus casibus admittatur.
- 7 Appellans à simplici interlocutoria, an de nullitate agere possit.
- 8 Appellatio ab interlocutoria exprimitur actu, non autem ex nouis iustificatur, fallit tamen.
- 11 Iudex sententiam diffinitiuam reuocare non potest, nisi statim.
- 12 Iudex suam sententiam in accessorijis supplere potest

Generaliter à verò in hac specie appellationis à grauamine seu interlocutoria, ante diffinitiuam admonendi sumus. causa beneficalis sit, siue prophana, b quod * generalis appellatio à quibuscunque grauaminibus non releuat, & super ea non audiretur appellans, nec signatura rescriberet, quasi appellatio sit nimis generalis & in certa, quæ à lege improbari solet. cap. ad hos. & cap. final. de rescript. cap. 1. & 2. de libell. oblat. cap. 1. & cap. consulit. decis. 8. de appellat. ab interlocutoria in not. Et licet * semper appellans à certo grauamine soleat in libello appellationis suæ

addere clausulam generalem, & à quibuscuq;
 grauaminibus exactis & processu causæ colle-
 gibilibus, non tamen auditur, nisi super expresso
 grauamine, & licet alia videantur expressa sal-
 tem per relationem ad acta. c. Hæc tamen rela-
 tiua expressio non est à lege recepta, vt quando
 fit litium finis, & ne vagemur in incertum, cap-
 cordi de appe. Rota fastoli causa 22. Immo si pu-
 ra grauamina exprimeret appellans suo appel-
 lationis libello, nõ consuevit Signatura, nisi su-
 per vno rescribere, quod maluerit appellans, bi
 ab alijs deligere, Rota ad dictam decis. 7. no-
 t. Ioan. Andr. in cap. cassam de appellat. An-
 plus, * & causa quoque grauaminis in ipso ap-
 pellationis libello exprimenda est, aliàs appella-
 tio nullius esset momenti. Clem. appella-
 ti de appella. Rota decis. septingentesima qua-
 dragesima octaua not. quod si principatis in al-
 iquis.

- d Quæd tamen necessitas expressionis causæ
 non est perpetuò recepta. Finge quod iniquitas
 interlocutoria absq; vlla facti probatione, et
 sola iuris allegatione ostendi possit, non erro-
 nim hæc expressio causæ necessaria, quasi ex te-
 nore sententiæ iniquitas deprehendi possit. no-
 t. in Clem. pasto. de re iudic. Collector nouo-
 rum decisionum 7. in no. Rursus fingere in-
 quitatem interlocutoria ex ipsis actis depre-
 hendi posse, & idem quod in superiori casu di-
 ximus, vbi à certo, & specialiter nominato gra-
 uamine appellatum esset. Rota. d. decis. 7. ibi, do-
 minus verò Aegid. distinguebat. Collector ibi-
 dē 2. ad pi. in fi. e. Addo * quod poterit iudex, qui
 fuit interlocutus suam sententiam reuocare.

ff. ne vis fiat ei. l. 1. §. hæc verba. l. quod iussit. ff. de re iudi. c. cum cessante de appel.

Cæterum sunt, & alia inter ipsam diffinitivā, & interlocutoriam discrimina, quæ legere licebit apud Doctores in cap. sæpè de appel. & in c. cordi. eodem tit. lib. 6.

ANNOTATIONES.

Generaliter.) Licet * regula sit, quod iure casarico ab interlocutoria non appelletur, ut Bartol. adnotat in l. pen. C. quor. appell. non recip. & in l. 2. & 3. ff. de appel. recip. attamen secus est de iure Pontificio cap. ut debitus, ibique post alios Dec. in 4. not. & idem in cap. super eo. 3. in 2. item no. de appell. Ang. consil. 107. & 15. & Guid. Pap. deci. 436. numero 72. & 85. Quæ quidem reg. de iure etiam civili semper perpetua non est, veluti idem Guid. commemorat decisio. 10. & 75. præsertim, cum appellatur à carcere, vel tortura, namque ob irreparabile gravamen appellatio admittitur, d. l. 2. ff. de appel. recip. tradunt Doct. in l. quod iussit. ff. de re iudi. rem, quando interlocutoria negocij substantiam tangit, ut puta si quis minor, aut maior pronuncietur, aut prodigus aliæque inhabilis, l. intra utile ff. de minor. Scrib. in l. is qui. ff. de verborum obligat. Item admittitur appellatio, quando interlocutoria lata est, super legitimatione persone, Bald. in marg. inuer. Appellatio q. 8. Rursus quando iudex pronunciat, probationes aut testes admitte-
tendos, vel non esse, Corn. consil. 35. numero 1. libro primo. Item, quando interlocutoria executionem meretur, veluti si partes ad arbitros eligendum cogentur, Barbat. consil. 305. illud in medio column. penultim. libro tertio. Similiter, quando quis se iudicem competentem, aut incompetentem pronunciat, capitulum significantibus, de offic. deleg. Abb. in c. super eod. 2. in 1. not. de appell. & Salic. in l. penul. C. quor. appel. recip. Guid. Pap. d. decij. 10. Ioach. Myrsing. in

Com.opi. suis sing.obserua.in Cent. 3. obser. 35. & Ias.in dict.l.quod iussit,num. 25. & 26. vbi hanc communem esse opinionem ait,quam tamen limitat locum sibi vendicare in iudi.e deli gato.secus autem in ordinario, cui hanc interloquutoria reuocare permittitur,auctoritate Bal.in l.si praeses, in 1.op.l. quomodo & quando iudi. verum quia in anticipi versum haec limitatio,Felin.legas in d.ca.significantibus,1.colu. & Ias.praecitato loco,qui etiam in 1. & 2.colum.decem tradit fall.in quib.interloquutoria reuocari non potest. Itē, quando sententia interloquutoria fertur ab obseruatione iudicis, nam etsi interloquutoria sit, reuocari tamen nequaquam potest, cum vim diffinitiuā habeat, vt est communis scribentis conclus.teste Conarru. lib. resolut.1.c.1.num.8. Et his ferunt casibus appellare in scriptis, ac causas exprimere etiā oportet, auctoribus Guid. & Mynsing. vbi suprā. Nec vna ab interloquutoria appellari licet, vt in diffinitiuā secundum communem sententiam relatum per Corn.const.95.

Com.opi.

Com.opi.

7

8

b

9

4. ex Bar. & Bald. in l.litigatoribus. ff. de appell. Sed appellans à simplici interloquutoria de nullitate agere potest, vide as praecitatum Guid. decis. 436. numero 80. Verum haec interloquutoria appellatio regulariter ex primi alia non autem ex nouis cognoscitur, an iussit, vel ne interpretatus fuerit. Clem. appellanti, de appell. Bar. in l. ait prator, num. 4. vbi huiusce rei rationē assignat, ff. de min. Affl. decis. 79. Haec tamen regula nonnullas patitur exceptiones, & per Doct. in d. cle. appellanti. Soc. in fall. reg. 22. Olar. consil. num. 13. & Rom. sing. 278. Nico. Anto. Grauatius.

Quod generalis.) Generalis * appellatio interloquutoria non admittitur, Clem. appellanti, de appell. sed grauaminum causas exprimere necesse est, alias nullius appellatio esset efficacia, c. cordi nobis, de appell. in 6. Bar. in l. 4. ff. de appell. recip. & Fran. in c. 3. & ca. vt debitus, quas in 14. extra de appell. vbi hoc regulare esse ait, ipse tamē quatuor tradit fal. inter quas, quando interloquutoria vim diffinitiuā

finiui e habet, quod tunc causse non requiritur expressio, ut
de asque inibi Dec. in fine, atque Felin. in capitul. quod ad
consultationem de re iudic. At si rationem scire desideras,
causse narrande sint, Roma. consulas consilio 324. Et ad pro
positam materiam adijce, que infra dicturi sumus libro sep
timo, ca. tertio sub lit. G. Ntr. Anto. Grauat.

Hæc tamen.) Hoc idē voluere Franc. in ca. consuluit,
2. colum. idem 2. de appell. Card. d. clem. appellanti, in 4.
not. & Socin. consi. 45. colum. 4. lib. 1.

Quæ tamen.) Adijce Bald. in l. minoribus, C. de his
quibus, ut indig. & in l. per hanc, C. de temp. appell. Gemin.
in d. ca. cordi colum. 1. Card. in sepē citata clemen. appellan
ti, in 1. op. & Franc. dict. ca. ut debitus. q. 11.

Addo quod.) Et intelligas * tam in iudice ordinario,
quàm delegato, ut interlocutoriā reuocare valeant, Doct.
præsertim Alexan. in l. quod iussit, colu. 1. ff. de re iud. Abb.
in ca. cum cessante, in 2. not. de appell. & Dec. consi. 84. co
lum. pen. Ceterum * regulariter sententiam diffinitiuam
minimè reuocare queunt, dict. l. quod iussit, nisi ilicò eam
reuocare voluerint, gloss. in cap. predicator, in ver. imò ve
rò, 16. quest. 1. Felin. in cap. exceptionem, in 10. fallen. de
excep. Marfi. in l. is qui aggressorem, numer. 32. C. de sicar.
& Dec. consil. 445. in casu ad me transmissi. Quanquam
non desint, qui oppositum velint, inter quos Ancha. consi. 182.
& Alexan. consi. 99. libro 1. tu autem hac de re videas Præ
pos. in cap. cum cessante, column. 17. de appellat. vbi ad regu.
duodecim tradit limit. & octo restrictiones. Felin. latè in
cap. qualiter, 1. colum. 13. cum pluribus sequen. de accus. &
Ripam in dicta l. quod iussit, colum. 10. Poterit * tamen su
am iudex sententiam in accessorijis supplere, ut puta in con
demnatione expensarum, quam omiserat, l. Paulus, vbi in
terpretes, ff. de re iudi. & in l. in operis, ff. loc. c. cum appel
lationibus, in iuncta glo. in ver. eadem, vbi quoq; Gemin. de ap
pel. in 6. intelligas tamē sanè ut in dictis locis, eadē scilicet

die id iudici facere permissum, partibusque etiam presentibus, ut Prosper. Caran. voluit si per ritum mag. Cur. N. i. p. gni Neap. 297. numero 6. per l. de unoquoque ff. de re iud. Sed idem esse censorem, si partes ad id essent citate per l. Et haec locum habent in sententia diffinitiva, nam in interlocutoria, si experiarum condemnationem iudex omiserit, eam quandocunque ad finem usque causae facere permittitur, ut ab Innocent. alijsque docemur in capitu. sepe de appellat. & iure quidem optimo, ceterum experiarum condemnatio interlocutoria dicatur, quando ante diffinitivam fuerit, cum vero si cum diffinitiva, quia tunc pars ipsius esset, Filic. in rubr. de re iud. colum. 9. & est communis sententia, testis est Maran. in praxi, in vltim. par. 6. par. num. 36. Ceterum, quia diximus statim diffinitivam revocari possit, ter minimè, quoniam modo intelligitur statim siue intervenienti, ut nostri dicunt. Vide Bar. in dict. l. in operis, & si quis mihi bona, §. i. ff. de acq. her. Bald. in l. 1. C. de bon. liber. Doct. in l. de iur. in prim. ff. de matrim. ea in questione, an id belli tempore f. Etum esse dicatur, quod paulo antè, vel post fuerit gestum, & Aug. in preterea, col. 12. ver. & quando dicatur, institut. de excep. Nico. Anto. Grauatius

Com. opi.

De praeventione inter iudices, & impetratione
rescriptorum ad lites etiam beneficia-
les, literis apostolicis non ex-
peditis.

CAP. XI.

SUMMARIVM.

- 1 Praeventio quando inter iudices facta dicatur.
- 2 Praeventio non inducitur, quando actus, qui iurisdictionem tribueret, esset inualidus.
- 3 Rescriptorum impetrationes, an mandatum exigant.